

РЕШЕНИЕ

№ 19076

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3106** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. Л., срещу Решение № 47 Х/02.02.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № КП-01-227/19.01.2026 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че в подадената последваща молба не се съдържат нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Поддържа, че молбата представлява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и подлежи на преценка по реда на чл. 76а и сл. от ЗУБ, като в това производство административният орган следва да извърши единствено проверка относно нейната допустимост въз основа на представените писмени доказателства, без да извършва преценка по същество. Излага довод, че в конкретния случай органът формално е приел липсата на нови обстоятелства, без да обсъди в достатъчна степен изложените факти относно личното положение на жалбоподателя и актуалната общественно-политическа обстановка в С., както и не е обсъдил ситуацията в Д. ал 3.. Моли съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган с

указания за разглеждане на последващата молба по общия ред в производство за предоставяне на международна закрила.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, се представлява от юрисконсулт Д., която представя писмени бележки, в които излага доводи за законосъобразност на административния акт. Счита, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път молителят е поискал закрила с молба вх. № 3205 от 04.09.2024 г. на РПЦ - Х., по която е постановено Решение № 1213/03.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с които е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденец. С Решение № 3298 от 04.04.2025 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 504/2025 г. по описа на АС – Хасково е отхвърлена жалбата на А. А. А. против Решение № 1213 от 03.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС. С решение № 6481 от 16.06.2025 г. по адм. дело № 4782/2025 г. на ВАС на РБ е оставено в сила решение № 3298/04.04.2025 г. постановено по описа на по описа на АС - Хасково.

По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е заявил, че е роден в [населено място], обл. Д. ал 3. и е живял там до отпътуването си. В С. имал съпруга и две деца. В момента семейството му се намирало в С.. Посочва, че основната причина, която мотивирала решението му да напусне родината си била водещата се война и несигурността в страната. Кандидатът уточнява, че бил на възраст, на която трябвало да отслужи военната си служба, но той не искал да воюва. Освен това войната довела страната до икономическа криза, едвам се препитавали, всичко било много скъпо и не могли да се изхранват. Нямащо достатъчно работа и редовно нямали ток и вода. Всичко това го мотивирало да напусне С. и да замине за Европа за да потърсел по- добро място за живот. Чужденецът е заявил, че би се завърнал в страната си по произход, ако войната приключи. Споделя, че в страната си по произход не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност /арабин/ и заради изповядваната от него религия /мюсюлманин - сунит/. Казва, че е подал молба за закрила в Република България, защото е мирна европейска държава, спазват се човешките права и искал да живее мирно и спокойно. Декларира, че не е имал проблеми със сирийските власти и не е бил арестуван, съден или осъждан. Заявява, че не е членувал в политически партии или организации.

На 19.01.2026 г. е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-227, в която молителят иска допускането ѝ до разглеждане по същество, като се позовава на наличието на предпоставките по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ и възможността последващата молба да се основава на нови или новопредставени факти. Молителят сочи, че е получил отказ за предоставяне на международна закрила, без да бъде изяснена в пълнота личната му история, като твърди, че е застрашен от настоящите управляващи в С. поради възприемането му като привърженик на предходния режим и че спрямо него е налице риск от лишаване от свобода. В молбата са изложени данни за съществено влошената обществено-политическа обстановка и обстановката със сигурността в страната по произход след смяната на властта, характеризираща се с въоръжени конфликти, дейност на различни въоръжени групировки, външна намеса и повишен риск за цивилното население, а по отношение на личното положение повторно излага опасения във връзка с отбиване на редовна военна служба. Посочва, че са налице нови факти и обстоятелства, обосноваващи предоставяне на международна закрила, включително поради опасност от преследване и наличие на безогледно насилие в условията на въоръжен конфликт. С оглед на изложеното се иска допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила и предоставяне на съответен статут.

С Решение № 47 X/ 02. 02. 2026 г. интервюиращият орган при ДАБ към МС, на основание чл. 76б,

ал. 1, т. 2 ЗУБ, е отказал да допусне до разглеждане по същество последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-227/19.01.2026 г., подадена от А. А. А., гражданин на С., като е приел, че същата е недопустима поради липса на нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. В мотивите си органът е приел, че изложените обстоятелства са общи, не са нови и не се отнасят лично до молителя, както и че представените доказателства не установяват индивидуален риск, а касаят общоизвестни факти, вече обсъждани в предходното производство. Посочено е, че от наличната информация се установява подобряване на обстановката в С., като се прави извод за възможност молителят да се завърне в страната си и да се ползва от закрилата на държавните власти. Прието е още, че твърденията за опасност не се подкрепят с конкретни доказателства за лично засягане и не се обосновава наличие на нови съществени обстоятелства. С оглед на това интервюиращият орган е достигнал до извод, че последващата молба е подадена без да са налице основания за допускането ѝ до производство за предоставяне на международна закрила, поради което същата не следва да бъде разгледана по същество.

В хода на съдебното производство е приета актуална справка вх. № МД – 02 – 132/02.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност и проекти“ на ДАБ при МС относно общото положение в С., актуалната обществено – политическа обстановка към 02.04.2026 г. и състоянието на сигурността в провинция Д. ал 3..

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи: Оспореното решение е връчено на молителя на 20.02.2026 г., жалбата е подадена на 26.02.2026 г., видно от поставения върху същата вх.№ 7036 на АССГ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от А. А. А. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Оспореното Решение № 47 - X/02.02.2026 г. е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставената му компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

С последващата молба за закрила чужденецът е представил според него нови обстоятелства, а именно: влошаване на обстановката в С., заплахата от сегашните управляващи, защото жалбоподателят е определен като привърженик на предишния режим, нежелание за отбиване на редовна военна служба. Позовава се на влошената обществено-политическа обстановка и ситуацията със сигурността в С. след смяната на властта, включително продължаващи въоръжени конфликти, дейност на различни въоръжени групировки и повишен риск за цивилното население,

като твърди, че именно тези обстоятелства са нови и обуславят необходимостта от разглеждане на последващата му молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Опасенията във връзка с отбиване на редовната военна служба съвпадат с обсъдените в предходното производство такива твърдения. По последващата молба не са представени никакви писмени доказателства, включително и за преследване от новата власт в С., което твърдение съдът приема и за недостоверно, необосновано и нелогично.

От друга страна в предходното производство в проведеното интервю жалбоподателят е заявил, че не е издирван, не е имал проблеми с властите и не е бил арестуван или осъждан. Това води до извод, че са налице противоречия в изложените от него факти и обстоятелства, като съдът приема, че жалбоподателят в настоящото производство се опитва да се домогне до възможност за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Данните за актуалната ситуация в С., включително и за провинция Д. ал 3., която съдът възприема от представената справка на ДАБ и публикуваните данни на ВКБООН, които показват, че общата обстановка в страната постепенно се нормализира, милиони сирийци се завръщат доброволно в родината си и че не са установени данни за индивидуален риск, специфичен и непосредствен за молителя. Съдът намира, че изложените факти се отнасят до общата обстановка в страната и не представляват ново индивидуализирано обстоятелство, което да променя правната преценка на наличните материалноправни предпоставки за закрила.

В конкретния случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсецият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

Следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т.е. хуманитарен статут.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че не се установяват нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ.

Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на ситуацията в С. е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо няма доказателства за нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл.8 или чл.9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Последващата молба формално съдържа твърдения за опасност за чужденеца, но те не обосновават нов елемент по отношение на риска от преследване, насилие или други тежки последици при завръщане в С..

Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на предоставените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на А. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] в С., Л. срещу Решение № 47 Х/02.02.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 47 Х/02.02.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № КП-01-227/19.01.2026 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: